

Εκλογές έρχονται και φυσικό είναι τα πολιτικά κόμματα να μάς υπόσχονται λαγούς με πετραχείλια για να εξαγοράσουν την ψήφο μας. Ο αρχηγός της πολιτειακής αντιπολίτευσης, Μπάρι Ο' Φάρελ, δεν είναι η εξαίρεση και μάς έχει φλομώσει με υποσχέσεις, μέχρι και εκδρομές στο ζωολογικό κήπο θα οργανώσει για τους μαθητές στη ΝΝΟ αν εκλεγεί πρέμιερ το Σάββατο 26 Μαρτίου σε μερικές εβδομάδες.

Αλλά δεν μάς λέει πού θα βρει τα χρήματα για να πραγματοποιήσει τις προεκλογικές υποσχέσεις του. Where's the money? όπως θα έλεγαν οι αγγλόφωνοι. Στην πραγματικότητα, ο κ. Ο' Φάρελ δεν μάς λέει τίποτε για τα σχέδιά του όταν θα γίνει πρέμιερ. Τί θα πουλήσει, τί θα φορολογήσει, ή μάλλον ποιούς θα φορολογήσει και ποιούς θα απαλλάξει από την φορολογία, πού θα βρει τα δισεκατομμύρια δολάρια που θα χρειαστεί για να εφαρμόσει τα σχέδιά του. Όταν μάλιστα απορρίπτει χρηματοδοτήσεις από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση για τα νοσοκομεία ή τα μέσα μαζικών μεταφορών.

Προφανώς, ο αρχηγός της αντιπολίτευσης δεν εργάζεται για να κερδίσει τις εκλογές, επειδή είναι σχεδόν σίγουρο ότι θα τις χάσει η κυβέρνηση. Όμως, δι-

Όμως πίσω από την πλάτη μου πάντα ακούω το φτερωτό άρμα του Χρόνου να με πλησιάζει γοργά.- Andrew Marvell

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ, ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ, ΑΛΛΑ...

Πού είναι τα λεφτά, κ. Μπάρι Ο' Φάρελ;

καιούται να τού δώσουμε λευκή επιταγή;

Ενα εκλογικό "βατερλώ" δεν θα βλάψει μόνο το Εργατικό Κόμμα, θα είναι πλήγμα για όλους μας και για την δημοκρατία, αφού θα έχουμε αυτό που εγώ χαρακτηρίζω "δικτατορία της πλειοψηφίας". Με συντριπτική πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο ΝΝΟ, ο Συνασπισμός θα έχει carte blanche να λύνει και να δένει χωρίς την έγκρισή μας και να είμαστε σίγουροι ότι κερδισμένοι δεν θα είναι οι εργαζόμενοι ή οι συνταξιούχοι.

Δυστυχώς, ζούμε στη εποχή του ασυγκράτητου νεοφιλελευθερισμού που δεν έχει καμία σχέση με τον παραδοσιακό φι-

λελευθερισμό (με μικρό "φι") και δεν πρέπει να οπλίζουμε το χέρι αυτών που αργά ή γρήγορα θα μάς πλήξουν.

Γι' αυτό πρέπει να κλείσει η ψαλίδα στις δημοσκοπήσεις και η εκλογική νίκη τού Συνασπισμού να είναι πολύ μικρότερη από αυτή που προβλέπεται, γιατί υπάρχει και ένας ακόμη σημαντικός λόγος.

Επειδή, βασικά, ο Μπάρι Ο' Φάρελ, είναι μετριοπαθής (wet) δεν είναι δημοφιλής στους νεοφιλελεύθερους (dry) μέσα στο κόμμα του και η αν η πλειοψηφία του Συνασπισμού στη Βουλή είναι μεγάλη, δεν αποκλείεται καθόλου οι Λίμπεραλ να τον αντικαταστήσουν στην ηγεσία,

οπότε το πρόβλημα για τους εργαζόμενους κυρίως θα είναι ακόμη μεγαλύτερο.

Για την όλη κατάσταση ασφαλώς την ευθύνη έχει αποκλειστικά το Εργατικό Κόμμα, κυρίως με τα σκάνδαλα και τις παρεμβάσεις απρόσωπων στο παρασκήνιο που άλλαζαν σαν πουκάμισα ηγέτες και υπουργούς. Ο Τζο Τριπόντι έφυγε, αλλά ο "αρχηγός" του Εντι Ομπέιντ παραμένει επειδή όπως λέει έχει κάποιες δουλειές να τελειώσει, μάλλον τη σύνθεση της σκιώδους κυβέρνησης και όταν ακούω ή διαβάζω τέτοια τα παίρνω στο κρανίο.

Απόδειξη ότι η συμπαθέστατη πρέμιερ, Κριστίνα Κενίλι, δεν έχει δίπλα της στις δημόσιες εμφανίσεις τον Ομπέιντ ή τον Θεσσαυροφύλακα Ρούζενταλ, αλλά τον Γιάννη Χατζηστέργο, άμωμο και αμόλυμτο κορυφαίο υπουργό σε όποιο χαρτοφυλάκιο υπηρέτησε.

Η χαρισματική κα Κενίλι εμφανίστηκε πολύ αργά στο προσκήνιο και δίνει ηρωική μάχη για να πετύχει πολλά πράγματα σε πολύ μικρό διάστημα, αλλά ασφαλώς θ' ανέβαζε την δημοτικότητα της και θα έκλεινε την ψαλίδα στις δημοσκοπήσεις αν έκοβε κάθε δεσμό με αυτούς που μόνο κακές υπηρεσίες πρόσφεραν στο κόμμα, ή απέτυχαν σαν υπουργοί.

* Μακρυγιάννης

"...Τότε, εκεί που καθόμουν εις το περιβόλι μου και έτρωγα ψωμί, πονώντας από τις πληγές, όπου έλαβα εις τον αγώνα και περισσότερο πονώντας δια τις μέσα πληγές όπου δέχομαι δια τα σημερινά δεινά της Πατρίδος, ήλθαν δύο επιπλήδαιοι, άνθρωποι των γραμμάτων, μισομαθείς και άθρησκοι, και μου ξηγώνται έτσι: «Πουλιάς Ελλάδα, Μακρυγιάννη».

Εγώ, στην άθλια κατάσταση μου, τους λέγω: Αδελφοί, με αδικείτε. Ελλάδα δεν πουλάω, νοικοκυραίοι μου. Τέτοιον αγαθόν πολυτίμητον δεν έχω εις την πραγματικότητα μου. Μα και να τό'χα, δεν τό'δινα κανενός. Κι' αν πουλιέται Ελλάδα, δεν αγοράζεται σήμερα, διότι κάνατε τον κόσμο εσείς λογιώτατοι, να μην θέλει να αγοράσει κάτι τέτοιο...", Στρατηγού Ι. Μακρυγιάννη "Απομνημονεύματα".

* Καλόο!

Ήταν 4 φίλοι που πήγαιναν για κυνήγι ελαφιού για πολλά χρόνια. Φέτος, δύο μέρες πριν αναχωρήσουν, η γυναίκα του ενός, του Γιάννη, πατάει πόδι και του λέει ότι δεν θα πάει. Οι άλλοι τρεις θύμωσαν, απογοητεύτηκαν, αλλά δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα. Όμως όταν έφθασαν στον προορισμό τους, βλέπουν τον Γιάννη να έχει στήσει σκηνή, είχε μαζέψει ξύλα και ανάψει φωτιά, και είχε έτοιμο και το φαγητό.

"Καλά ρε φίλε", του λέει ο Κώστας, "πόση ώρα είσαι εδώ;"

"Για να σας πω την αλήθεια", λέει ο Γιάννης, "ήρθα χτες το βραδάκι".

"Και πως έγινε αυτό;" ρωτάνε.

"Καθόμουν στην πολυθρόνα και έβλεπα τηλεόραση όταν ήρθε η γυναίκα μου από πίσω, μου κάλυψε τα μάτια με τα χέρια της και ρώτησε: 'Μάντεψε ποιος είναι'. Της τράβηξα τα χέρια και φορούσε ένα ολοκαίνουριο σέξι νεγκλιζέ. Με πήρε στο υπνοδωμάτιο που είχε στολίσει με ροδοπέταλα και είχε ανάψει κεριά. Στο κρεβάτι είχε χειροπέδες και σχοινιά.

Κληρονόμοι του ντροπιάζουν τον Αντρέα Παπανδρέου

Ευτυχώς που ήταν καθισμένοι ο Μιχάλης Τσιλιμής, ηγέτης των Φίλων του ΚΚΕ, γιατί θα πάθαινε μεγάλη ζημιά αν έπεφτε εκπληκτος όταν άκουσε έναν θρασύδειλο εγχώριο Πασόκιο που ντρέπεται ν' αποκαλύψει το όνομά του ν' αποκαλεί εμένα "κομμουνιστοδίαυτο" και την κα Δέσποινα Μπαχά "χωνί της Παπαρήγα", ενώ ο παλαίμαχος Στράτος Μανραντώνης σίγουρα ξεκαρδίστηκε στο γέλιο. Στο ραδιοφωνικό πρόγραμμα "Η επικαιρότητα παντού και πάντα" στο 2ΜΜ, ο ίδιος άθλιος ανώνυμος Πασόκιος... σοσιαλιστής αναφέρθηκε και στα γνωστά "κονσερβοκούτια" τού εμφυλίου πολέμου. Τέτοια κατάντια δεν έχω ξαναδεί στην παροικία, χουντικούς με την προσωπίδα τού ΠΑΣΟΚ, κατάμαυρους φασίστες με στολή πρασινοφρουρού.

Την ίδια μέρα προχθές, μια αγνή Πασόκα, (υπάρχουν αγνοί Πασόκιοι ιδεολόγοι ανάμεσά μας, αλλά κατά πάσα πιθανότητα δεν ανήκουν στην τοπική οργάνωση ή έχουν διαγραφεί), μου τηλεφώνησε για να διαμαρτυρηθεί γιατί διάβασε στην εφημερίδα μας ότι φταίει ο Αντρέας για την σημερινή κατάσταση της πατρίδας μας.

Επειδή αυτή την άποψη για

την ευθύνη τού Αντρέα συμμερίζονται πολλοί συμπάροικοι και Πασόκιοι ακόμη, νομίζω ότι αξίζει να το εξετάσουμε. Ο ιδρυτής τού Πασόκ και ένας από τους μεγάλους σύγχρονους πολιτικούς στην πατρίδα μας αν είπε το περίφημο "Τσοβόλα δώστα όλα" το έκανε για να βοηθήσει τούς μη έχοντες επειδή ήταν πραγματικός σοσιαλιστής. Ο Αντρέας δεν μπορούσε να φανταστεί ότι αυτοί που μπήκαν στο κόμμα του χωρίς ούτε ένα σοσιαλιστικό κύτταρο στο αμαρτωλό κορμί τους θα παρεξηγούσαν την εντολή τού αγνού πολιτικού και όρμησαν να λεηλατήσουν τον κρατικό κορβανά για να τα πάρουν όλα. Ο Αντρέας δεν έκλεψε, ούτε δικαιολογήθηκε ότι "μαζί τα φάγαμε" ή πως ήταν "κοπρίτες" οι χιλιάδες που διόρισε για να μην πεινάσουν στην ανεργία.

Ο Αντρέας προδόθηκε, όπως προδόθηκαν ο Μαξ και ο Χριστός ακόμη επειδή υποτίμησαν το ένστικτο τής απληστίας στον άνθρωπο. Μήπως δεν προδόθηκε ο Γκοφ Ουίτλαμ και πιο πρόσφατα το Εργατικό Κόμμα που λίγο έλειψε να χάσει τις εκλογές παρόλο που έσωσε την χώρα από την οικονομική κρίση και ενίσχυσε οικονομικά συνταξιούχους και χαμηλόμισθους οικογενειάρχες;

Το ότι έκανε λάθη ο Αντρέας, θα το ομολογούσε και ο ίδιος γιατί μόνο αυτοί που δεν κάνουν τίποτε είναι αλάνθαστοι. Όμως, ποτέ δεν θα τηλεφωνούσε ανώνυμα για να συκοφαντήσει κάποιο αντιφρονούντα, ούτε αποπειράθηκε ποτέ να επιβάλει λογοκρισία στην Ελλάδα, επειδή αντιμετώπιζε σκληρή κριτική. Δεν πιστεύω ο Αντρέας να έβαζε τους κολλητούς του να τηλεφωνούν σε εκδότες για ν' απολύσουν δημοσιογράφους, ούτε μιλούσε για... κονσερβοκούτια και άλλες αηδίες.

Αν ζούσε ο Αντρέας θα ντρεπόταν για το χάλι κάποιων υποτιθέμενων Πασόκων, αλλά δεν πρέπει να συγχέουμε το Πασόκ στο Σίδνεϊ με το Πασόκ που κυβερνά την Ελλάδα γιατί δεν υπάρχει σύγκριση. Ο Γιώργος Παπανδρέου και οι υπουργοί του δέχονται καθημερινά σκληρή κριτική και μαζικές διαμαρτυρίες, αλλά δεν τις αντιμετωπίζουν με χουντικές συμπεριφορές όπως κάνουν οι δικοί μας. Οι θρασύδειλοι ανώνυμοι Πασόκιοι που μάς συκοφαντούν δεν προσφέρουν καλές υπηρεσίες στο κίνημα, αλλά χωρίς να ντρέπονται το διασύρουν στο βούρκο τού φασισμού. Ευτυχώς που δεν ζει ο Αντρέας για να κοκκινίσει από ντροπή...

Μου είπε να τη δέσω στο κρεβάτι και να τής κάνω ό,τι γουστάρω! Να 'μαι, λοιπόν, ήρθα!".
Ακόμη ένα:

- Αγάπη μου, δεν νομίζεις ότι μετά από δέκα χρόνια σχέσης είναι καιρός να παντρευτούμε;
- Και ποιος θα μας πάρει;